

**PREZES URZĘDU
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W POZNANIU**

61-851 Poznań, ul. Zielona 8
Tel. (0-61) 852-15-17, Tel/Fax (0-61) 852-77-50, Tel. (0-61) 851-86-41
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 26 września 2001r.

RPZ-54 -S/1/01/ES,AN,MK

DECYZJA nr RPZ – 20/2001

1. Na podstawie art.104 k.p.a. w zw. z art. 10 ust. 1 i 2 i art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego, wszczętego z urzędu, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

uznaje się za praktykę ograniczającą konkurencję,

-działania następujących członków sieci komputerowej, zorganizowanej przez Poznańskie Konsorcjum Agencji Nieruchomości "RealNet" Sp. z o.o.:

1. Piotr Nowakowski, Paweł Kołodziejczak – przedsiębiorców działających w ramach spółki cywilnej "Aktiv" z siedzibą przy ulicy Wrocławskiej 5/5 w Poznaniu,
2. Grażyna Czachor, Barbara Giera – współwłaściciele biura obrotu nieruchomości "Asma" – z siedzibą przy ulicy Szyperskiej 22 w Poznaniu,
3. Aleksander Błaszczyk – właściciela biura obrotu nieruchomości "Błaszczyk" – z siedzibą przy ulicy Młyńskiej 19 w Poznaniu,
4. Krzysztof Krzyżaniak – właściciela biura obrotu nieruchomości "Bik" – z siedzibą przy ulicy 27 Grudnia 21 w Poznaniu,
5. Bogumił Matusiak – właściciela biura obrotu nieruchomości "Domlex" - z siedzibą przy ulicy Kramarskiej 11 w Poznaniu,
6. Ewa Pietras - właściciela biura obrotu nieruchomości "E.K. Pietras" - z siedzibą przy ulicy Świebodzińskiej 8 w Poznaniu,
7. Danuta Korcz - właściciela biura obrotu nieruchomości "Eraka2" - z siedzibą przy ulicy Wawrzyniaka 13/1 w Poznaniu,
8. Robert Bilski, Maciej Kuk, Jacek Król – przedsiębiorców działających w ramach spółki cywilnej "Everest – Nieruchomości" - z siedzibą przy ulicy Psennej 5b w Poznaniu,
9. Janusz Grygier – właściciela biura obrotu nieruchomości "Grygier" - z siedzibą przy ulicy Kościuszki 57 w Poznaniu,
10. Adam Henclewski i Lidia Henclewska – współwłaściciele biura obrotu nieruchomości "Henclewski" - z siedzibą przy ulicy Taczaka 4a/1 w Poznaniu,

11. Mirosław Laskowski – właściciela biura obrotu nieruchomościami “Laskowski” – z siedzibą przy ulicy Libelta 26 w Poznaniu,
12. Mariusz Oboda - właściciela biura obrotu nieruchomościami “Loco” – z siedzibą przy ulicy Libelta 22-24 w Poznaniu,
13. Jerzy Sielicki - właściciela biura obrotu nieruchomościami “Polmax” – z siedzibą przy ulicy Dąbrowskiego 75/34 w Poznaniu,
14. Małgorzata Ptak – Adamczewska - właściciela biura obrotu nieruchomościami “Ptak” – z siedzibą przy ulicy Wielkiej 19/8 w Poznaniu,
15. Lidia Dybiona - właściciela biura obrotu nieruchomościami “Quaranta” – z siedzibą przy ulicy Gwarnej 13 w Poznaniu,
16. Danuta Talarczyk – Scheller, Aleksander Scheller – przedsiębiorców działających w ramach spółki cywilnej “Talarczyk i Scheller” z siedzibą przy ulicy Grochowe Łąki 7 w Poznaniu,
17. Ewa Górniok – Tracz - właściciela biura obrotu nieruchomościami “Ewa Tracz” – z siedzibą przy ulicy Chełmońskiego 22 w Poznaniu,
18. Jolanta Urban - właściciela biura obrotu nieruchomościami “Urban” – z siedzibą przy ulicy Zielonej 8 w Poznaniu,
19. Grażyna Grajewska - właściciela biura obrotu nieruchomościami “Vademecum” – z siedzibą na osiedlu Jagiellońskim 32/25 w Poznaniu,

polegające na przyjęciu w zawieranych “*Umowach Dostępu do Komputerowej Sieci Konsorcjum*”, zobowiązania do stosowania prowizji w wysokości wyznaczonej przez Poznańskie Konsorcjum Agencji Nieruchomości “RealNet” Sp. z o.o., co jest równoznaczne z zawarciem przez ww. podmioty porozumienia ustalającego cenowe warunki świadczenia usług

przy czym jednocześnie, stwierdza się zaniechanie jej stosowania.

Uzasadnienie

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Poznaniu zbadał zasady funkcjonowania, istniejącego od 1996r., Poznańskiego Konsorcjum Agencji Nieruchomości “RealNet” Sp. z o.o.. Komputerowa sieć Konsorcjum powstała w celu utworzenia wspólnej bazy danych o nieruchomościach, będących przedmiotem obrotu. Za wzór twórcom sieci posłużył, funkcjonujący w Stanach Zjednoczonych Ameryki, system wielokrotnego przetwarzania ofert (Multiple Listing Service - MLS). Polega on na udostępnianiu każdemu pośrednikowi ofert złożonych innym uczestnikom systemu, możliwości realizacji transakcji w odniesieniu do wszystkich ofert, przy zagwarantowaniu zapłaty prowizji temu z biur pośrednictwa, które ofertę wprowadziło do systemu. System MLS stworzony przez Poznańskie Konsorcjum Agencji Nieruchomości “RealNet” Sp. z o.o. jest jedynym działającym na terenie Wielkopolski, jest też (jak przyznaje spółka) pionierem w skali kraju a podmioty użytkujące sieć należą do elity poznańskich pośredników.

Metodą działania Konsorcjum jest dystrybucja ofert za pomocą skomputeryzowanej bazy danych. Jednym z warunków przyłączenia do Sieci jest podpisanie ze spółką *Umowy*

Dostępu do Komputerowej Sieci Konsorcjum (zwanej dalej *Umową Dostępu*). Treść tej umowy a w szczególności załączone do niej *Zasady korzystania z Komputerowej Sieci Konsorcjum* (dalej zwane "*Zasadami*") stanowiła przedmiot oceny Urzędu.

Wyniki wstępnych ustaleń Urzędu wskazywały na stosowanie przez użytkowników ujednoczonych warunków umów oraz, co istotniejsze, na ustalaniu ceny umowy pośrednictwa. Obowiązek użytkownika do przedkładania klientom umowy o pośrednictwo opartej o konkretny, ustalony przez spółkę, wzór wynikał wprost z § 5 ust.1 "*Umowy Dostępu*". Natomiast wysokość prowizji, w tym minimalna kwota pobierana z tytułu wykonywania usługi pośrednictwa, ujęta została w § 4 "*Zasad*". Zgodnie z tym postanowieniem zalecono pobieranie następujących prowizji: od sprzedającego nieruchomości lub spółdzielcze prawo własnościowe – 3% ceny transakcji – nie mniej niż 1000zł., od kupującego również 3 %transakcji – nie mniej niż 1000zł. Od wynajmującego lokal lub nieruchomość – połowę czynszu nie mniej niż 500zł, a od najemcy – jednomiesięczny czynsz najmu (k.28-29 akt adm.).

Na tym etapie postępowania, w celu rozeznania możliwości wpływania użytkowników sieci Konsorcjum, na zachowania rynkowe konkurentów, ustalono także ilość umów sfinalizowanych przez poszczególne biura w 2000r. oraz wysokość osiągniętych z tego tytułu przychodów.

Kwalifikacja działania użytkowników sieci "Realnet", na gruncie poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (tekst jednolity - Dz. U. z 1999r., Nr 52, poz. 547 ze zm.), budziła wątpliwości Urzędu. Poza art. 4 pkt 1, w którym za praktykę monopolistyczną uznano *porozumienie polegające na ustalaniu, bezpośrednio lub pośrednio, cen oraz zasad ich kształtowania między konkurentami w stosunkach z osobami trzecimi*, pod uwagę brany był także art. 9 ww. ustawy. Przewidziano w nim uprawnienie Urzędu do wydania decyzji zakazującej wykonywania porozumienia, które przewiduje wspólną sprzedaż lub wspólne zakupy, jeżeli porozumienie takie godzi w interes innych podmiotów gospodarczych lub konsumentów. Według wyjaśnień Komisji Europejskiej (por. "Reguły konkurencji a porozumienia kooperacyjne" M. Kępiński, A . Nowicka, Warszawa 1995, str. 69) wspólna sprzedaż lub wspólny zakup nie są szkodliwe, gdy:

- pozycja rynkowa uczestników jest zbyt słaba,
- uczestnicy porozumienia mają możliwość sprzedaży poza wspólną organizacją,
- zakres produktów objętych wspólną sprzedażą nie jest tak duży by do chodziło do koordynacji polityki sprzedaży,
- nie jest ograniczona swoboda prowadzenia własnej polityki cenowej.

Podczas prowadzonego postępowania wyjaśniającego zaszły zmiany zarówno w stanie faktycznym jak i prawnym. Zmienił się skład listy użytkowników sieci. Liczba uczestników porozumienia wzrosła do dziewiętnastu (dwóch użytkowników zaprzestało współpracy, nowe umowy dostępu podpisało pięć biur obrotu nieruchomościami). Ponadto dnia 1 kwietnia 2001 r. weszła w życie nowa ustawa z dnia 15 grudnia 2001r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319). Zgodnie z art. 113, postępowania wszczęte na podstawie poprzednio obowiązującej ustawy kontynuowane są na podstawie przepisów nowej ustawy. Ustawa z dnia 15 grudnia 2000r. nie zawiera w swej treści odpowiednika art 9. Aktualnie więc, przepisem znajdującym zastosowanie przy kwalifikacji

działania uczestników systemu jest art. 5ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, zakazujący porozumień ustalających ceny bądź inne warunki zakupu lub sprzedaży towarów.

Nie dopatrując się przeszkód, w dniu 18 czerwca 2001r., Urząd wszczął postępowanie antymonopolowe w sprawie zarzutu stosowania przez użytkowników sieci "RealNet" praktyk ograniczających konkurencję.

Urząd ustalił, co następuje:

Poznańskie Konsorcjum Agencji Nieruchomości "RealNet" jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu. Przedmiotem działalności spółki jest zorganizowanie i eksploatacja sieci komputerowej nieruchomości a ponadto prowadzenie szkoleń i działalność wydawnicza. Stworzona przez Konsorcjum sieć umożliwia uruchomienie wspólnej bazy danych dla podmiotów podpisujących Umowy Dostępu do sieci.

Integralną częścią tej umowy były wzór umowy o pośrednictwo przedkładany klientom Biura oraz "*Zasady Korzystania z Komputerowej Sieci Konsorcjum*". W §4 "*Zasad*" Urząd dopatrzył się nadużycia prawa polegającego na ustalaniu minimalnych prowizji od zawieranych transakcji.

W przypadku umowy sprzedaży prowizja wynosiła 3% od sprzedającego i 3% od kupującego, jednak nie mniej niż po 1000,00 zł od każdego z nich. Natomiast cena pośredniczenia przy umowie najmu wynosiła dla wynajmującego połowę miesięcznego czynszu nie mniej niż 500,00zł a dla najemcy równowartość jednomiesięcznego czynszu.

Także ustalone przez spółkę wzorce umów pośrednictwa stosowane przez użytkowników sieci zawierały postanowienia ustalające wysokość prowizji (§2 wzoru umowy).

Aktualnie 19, następujących Biur Obrotu Nieruchomościami korzysta z dostępu do sieci Komputerowej "*Konsorcjum*": "*Activ*" s.c., "*Asma*", "*Bik*", "*Błaszczuk*", "*Domlex*", "*Ekp Pietras*", "*Erka 2*", "*Everst – Nieruchomości*", "*Grygier*", "*Henclewski*", "*Laskowski*", "*Loco*", "*Polmax*" s.c., "*Ptak*", "*Quaranta*", "*Talarczyk i Scheller*", "*Tracz*", "*Urba*", "*Vademecum*". Większość tych biur prowadzonych jest przez osoby fizyczne, na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej.

W odpowiedzi na postawione przez Urząd zarzuty Poznańskie Konsorcjum Agencji Nieruchomości RealNet Sp. z o.o. poinformowało o zaprzestaniu stosowania załącznika do umowy w postaci wzoru umowy o pośrednictwo oraz wyeliminowaniu zapisu dotyczącego prowizji. Dla udokumentowania powyższego twierdzenia spółka nadesłała wyciąg z protokołu z Walnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 28 maja 2001r., na którym podjęto uchwałę zmieniającą pierwotną wersję "*Zasad*" w kwestii ustalanych prowizji.

Urząd zważył, co następuje:

Rynkiem relewantnym (właściwym) w sprawie jest, w ujęciu produktowym, rynek usług polegających na podejmowaniu czynności zamierzających do zawarcia umów przenoszących własność nieruchomości lub umów najmu nieruchomości albo lokalu. Wyodrębniając obszar rynku geograficznego Urząd brał pod uwagę położenie nieruchomości stanowiącej przedmiot umowy, oraz miejsce zamieszkania klienta, z którym zawierano umowę. Ostatecznie rynek właściwy w aspekcie terytorialnym wyznaczony został na obszar Poznania i powiatu poznańskiego. Za lokalizacją nieruchomości, jako kryterium pozwalającym na terytorialne wyznaczenie rynku, przemawiał fakt, że od 60% do 85% nieruchomości będących przedmiotem umów o pośrednictwo zawieranych przez poszczególnych użytkowników sieci położonych jest właśnie na obszarze Poznania i powiatu poznańskiego.

Ustawa zakazuje porozumień, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym. W szczególności zabronione jest ustalanie bezpośrednio lub pośrednio, cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży. W sytuacji gdy każdy z każdego przedsiębiorców znajduje się w innej sytuacji ekonomiczno – finansowej, ponosi inne koszty, ceny usług winny być odpowiednio różne. Ustalenie jednakowych cen, tym bardziej minimalnych jest przejawem zachowań ograniczających konkurencję, najsurowiej ściganych przez prawo antymonopolowe. “W sposób bezpośredni godzi to bowiem nie tylko w interesy partnerów rynkowych, ale także kolejnych uczestników obrotu towarowego. w niektórych państwach, np. w USA, uzgadnianie cen przez konkurentów jest bezwzględnie zakazane, a nawet zagrożone karą pozbawienia wolności”. (S. Gronowski, Ustawa antymonopolowa, Komentarz, wyd. C.H.Beck., Warszawa 1999, str. 172).

Uzgadnianie cen między konkurentami może nastąpić w sposób bezpośredni, na przykład pisemnie w umowie, bądź w następstwie uzgodnionego zachowania. Zgodnie bowiem z definicją zawartą w art. 4 pkt 4 ww. ustawy, porozumieniem są :

- umowy zawierane między przedsiębiorcami, między związkami przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i ich związkami albo niektóre postanowienia tych umów,
- uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związki,
- uchwały lub inne akty związków, przedsiębiorców lub ich organów statutowych.

Jak wynika z powyższego, dla stwierdzenia zawarcia porozumienia najistotniejsze jest samo uzgodnienie przez przedsiębiorców określonego zachowania bez względu na formę tego uzgodnienia. Wprawdzie w niniejszym stanie faktycznym każdy z uczestników sieci z osobna zawierał “*Umowy Dostępu*”, a zatem nie dochodziło do bezpośrednich uzgodnień pomiędzy konkurentami, tym nie mniej nie ma wątpliwości, iż akceptacja zasad korzystania z sieci prowadziła do takiego samego rezultatu jak bezpośrednie uzgodnienie. Dlatego fakt zawarcia porozumienia między konkurentami Urząd uznaje za oczywisty. Wymaga nadto podkreślenia, iż dla stwierdzenia stosowania praktyki z art. 5 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy nie ma znaczenia, czy skutek w postaci ograniczenia konkurencji faktycznie wystąpił. Wystarczy uzgodniony zamiar podmiotów, mających możliwość wpływania na zachowania rynkowe pozostałych uczestników rynku relewantnego.

Warto również zwrócić uwagę, iż zachowanie skarżonych przedsiębiorców nie ograniczyło się do akceptacji zasad dostępu do sieci, lecz dodatkowo polegało na stosowaniu wzoru umowy pośrednictwa. We wzorcu oprócz podstawowych warunków umowy, procentowo określono wysokość, pobieranej za wykonane usługi, prowizji (k. 33 akt adm.).

Podkreślić należy, że prawo antymonopolowe zakazuje nie tylko bezpośredniego lub pośredniego ustalania przez konkurentów cen, ale również wymiany informacji o cenach i karach, a także naśladownictwa cenowego.

W świetle orzecznictwa i poglądów doktryny „...za nielegalną należy uznać wymianę przez przedsiębiorców lub jednego z nich informacji o ponoszonych kosztach i zamierzeniach podwyżek cen, jeżeli służy to lub może służyć koordynowaniu cen przez konkurentów. Odnosi się to w równym stopniu do podmiotu, który wspomniane dane ujawnia, jak i konkurentów, wykorzystujących te informacje, o ile wywołuje to lub może wywołać, z naruszeniem prawa antymonopolowego, m. in. ujednolicenie lub skoordynowanie zachowań ograniczających konkurencję na znacznej części rynku przez przedsiębiorców uczestniczących we wspomnianym przepływie informacji. Nielegalne jest też pożądanie konkurentów za cenami przedsiębiorstwa będącego liderem cenowym, jeżeli ceny przez niego zaproponowane są wynikiem kompromisu między nim a pozostałymi konkurentami”. (S. Gronowski, Ustawa antymonopolowa. Komentarz, wyd. C.H.Beck, Warszawa 1999, str. 173).

Zakaz, o którym mowa w art. 5 ustawy, nie ma jednak zastosowania do porozumień „bagatelnych” czyli takich, których uczestnicy nie dysponują wystarczającą siłą rynkową, aby znacząco zniekształcić lub ograniczyć konkurencję na rynku właściwym. Z tego powodu wyłączone spod zakazu zostały porozumienia między konkurentami, których łączny udział w rynku w roku kalendarzowym poprzedzającym zawarcie umowy nie przekracza 5% (art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy). Takie porozumienia nie naruszają interesu publicznoprawnego uzasadniającego ingerencję Urzędu.

Urząd określił udział w rynku właściwym przedsiębiorców uczestniczących w porozumieniu szacując go na poziomie **19,93%**. Udział ten prawie czterokrotnie przekracza poziom, który ustawodawca uznał za istotny dla wpływu porozumień między konkurentami na konkurencję na rynku.

Wskazać jednak należy, że określenie udziału w rynku tych przedsiębiorców standardowymi metodami okazało się niemożliwe. Przede wszystkim nie można było ustalić pełnej listy przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami w ustalonym geograficznie rynku właściwym. Bowiem nawet posłużenie się listami adresowymi członków dwóch stowarzyszeń pośredników w obrocie nieruchomościami funkcjonujących na rynku – Wielkopolskiego Stowarzyszenia Pośredników Obrotu Nieruchomościami (WSPON) i Poznańskiego Stowarzyszenia Pośredników (PSP) nie zapewniało uwzględnienia wszystkich uczestników rynku (nieznana pozostała liczba i adresy uczestników rynku działających poza strukturami tych stowarzyszeń). Różne źródła informacji wskazywały bowiem na fakt, że w obrębie Poznania i powiatu poznańskiego działa około 300 biur pośrednictwa, podczas gdy listy obu stowarzyszeń obejmowały około 150 przedsiębiorców. W konsekwencji, nie można było zastosować miary określenia udziału w rynku polegającej na procentowym udziale obrotów biur pośrednictwa uczestniczących w porozumieniu w obrotach całego rynku właściwego.

Danych takich nie posiadają takie instytucje jak Katedra Inwestycji i Nieruchomości Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, Wojewódzki Urząd Statystyczny w Poznaniu.

W tej sytuacji rząd posłużył się miarą pośrednią – udziałem ogłoszeń i reklam uczestników porozumienia w ogólnej ilości ofert biur obrotu nieruchomościami zamieszczonych w mediach ukazujących się w obrębie rynku właściwego i dotyczących nieruchomości zlokalizowanych w obrębie tego rynku. Urząd wyszedł bowiem z założenia, że aktywność reklamowa przedsiębiorców na rynku usług, na którym istnieje tak silna konkurencja, może być miarą ich potencjału ekonomicznego i siły rynkowej. Badaniami objęto okres 6 – 12 września br. W przypadku prasy codziennej, do badań wybrano wydania z dni tygodnia, w których ukazuje się największa liczba ofert. Wyniki badań przedstawia poniższa tabela.

źródło	data wydania	liczba ogłoszeń	ogłoszenia Real Netu	uwagi
KUP DOM	6 września 2001	4218	534	bezpłatny tygodnik informacyjny
GAZETA POZNAŃSKA	6 września 2001	823	78	dziennik
GŁOS WIELKOPOLSKI	11 września 2001	847	25	dziennik
ANONSE	5 września 2001	1000	0	miesięcznik
GAZETA WYBORCZA	12 września 2001	3176	455	dziennik
www.immobilia.com.pl	7 września 2001	5903	1927	strona zawiera obszerny zbiór ogłoszeń dot. lokalnego rynku obrotu nieruchom., działa od ponad roku, codziennie aktualizowana, oferty publikowane są również w Wielkopolskiej Ofercie Nieruchomości (Wydawca IVOX, ul. Potworowskiego 1, Poznań)
GIEŁDA NIERUCHOMOŚCI		282	220	bezpłatny miesięcznik
suma		16249	3239	
udział w rynku w %:	19,93			

Biorąc powyższe pod uwagę, Urząd uznał porozumienie za praktykę ograniczającą konkurencję. Decyzja nie zawiera jednak zakazu jej stosowania, z uwagi na to iż członkowie systemu zorganizowanego przez Poznańskie Konsorcjum Nieruchomości “RealNet” Sp. z o.o. dobrowolnie odstąpili od porozumienia. Porozumienie trwało do czasu podjęcia przez Walne Zgromadzenia Wspólników Spółki, w dniu 28 maja 2001r., uchwały zmieniającej treść “Zasad” w kierunku zgodnym z obowiązującymi przepisami. w aktualnej wersji tego aktu nie zamieszczono zapisów kształtujących wysokość prowizji za usługi.

Z uwagi na powyższe, zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2 ustawy, orzeczono jak w sentencji.

Jednocześnie, Urząd odstąpił od wymierzenia kary mimo, iż zawarcie przez konkurentów porozumienia polegającego na ustaleniu cen należy do najcięższych naruszeń prawa antymonopolowego. Dobrowolne zaniechanie stosowania kwestionowanych

postanowień umownych, wpłynęły na treść takiego rozstrzygnięcia Urzędu. Należy zwrócić uwagę, że przy ewentualnym zawieraniu podobnych porozumień w przyszłości, uczestnikom można by już przypisać winę, polegającą na rozeznaniu bezprawności takiego działania. Przeciwdziałając tworzeniu porozumień ograniczających konkurencję, Urządza szczególnym zainteresowaniem obserwować będzie, przez pryzmat ustawy antymonopolowej, funkcjonowanie systemu stworzonego przez Poznańskie Konsorcjum Agencji Nieruchomości RealNet Sp. z o.o.

Od decyzji służy stronom odwołanie do Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego w Warszawie, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – delegatura w Poznaniu, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Poznaniu
Edward Stawicki

Otrzymują:

-strony jak w sentencji
-Departament Prawny